

udkæmpet paa parlamentarisk Grund, at den maa blive udkæmpet fra denne Talerstol og ved Valgene, og at man ikke vil gribe til saadanne Midler som dem, man forsøgte at bruge i Foraaret 1920, da man vilde sætte Generalstrejken i Vælgernes Sted". Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om Generalstrejken ikke er et lovligt Vaaben, om Arbejderne ikke er berettigede til at bruge dette Vaaben, om det nogetsteds er dem forbudt at bruge Generalstrejken, naar det passer dem. Efter min Mening er det et fuldkommen lovligt Vaaben.

Men det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen skulde tale saa sagte om at bruge blanke Vaaben; thi jeg erindrer saa udmærket godt Venstres Historie. Jeg har ikke glemt, at Venstre i sin Tid opfordrede sine Meningsfæller til at bruge Vaaben, som sikkert ikke var saa helt blanke. Jeg har ikke glemt den Tid, da Venstre opfordrede sine Meningsfæller til at indkøbe Rifler og pegede paa, at hvis Riflerne ikke strakte til, ja, saa havde man jo Tændstikker. Det er den Slags Ting, som Socialdemokratiet aldrig har indladt sig paa, vi holder os paa Lovens Grund og kæmper med de Vaaben, som staar til vor Raadighed indenfor Loven, deriblandt ogsaa Generalstrejken. Det forekommer mig, at det ærede Medlem burde være Socialdemokratiet taknemmelig for, at det, da Venstre ikke vilde gøre det, fik Statens Forfatning sat paa Plads igen, blot ved at true med Generalstrejke. Det forekommer mig, at det ærede Medlem netop som Venstreman burde være glad derved. Men det synes, som om Venstre fører en anden Politik nu, det synes, som om man ikke har Interesse for den Forfatning, som man kæmpede saa haardt for den Gang, indtil Sejren blev vundet i Kraft af, at Socialdemokratiet støttede Venstre.

Det var disse Ting, jeg gerne vilde gøre et Par Bemærkninger om. I øvrigt skal jeg ikke forlænge denne Debat. Men det har forekommet mig, at naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fremkom med saadanne Udtalelser, maatte han ogsaa have Besked paa, hvordan Venstre har været i sin Tid, den Gang det kæmpede for at faa den frie Forfatning anerkendt her i Danmark.

Mads Larsen: Jeg vil begynde med at rette en Tak til den højtærede Forsvarsminister for de Oplysninger, han gav os angaaende Militærets Indkøb af irske Remonter. Jeg hørte af Ministerens Udtalelser, at dette Opkøb havde fundet Sted i

større Omfang, end jeg havde forudsat, og dette beklager jeg. Det er vel sandt nok, naar Ministeren gør gældende, at selve Tallet, 200 fremmede Heste, er for lavt til, at et Indkøb af samtlige Heste her i Landet kunde have paavirket Prisen herhjemme stærkt til Fordel for den danske Hesteavl. Og hvis det var saadan, at der var nogen Nødvendighed for at indføre disse fremmede Heste, hvis Tjenestens gode Udførelse, om man vil, virkelig ahang af dette Indkøb, vilde jeg i og for sig ikke gøre nogen Indvending paa Landbrugets eller Hesteavlens Vegne mod et saadant Indkøb. Men jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at naar det er blevet anset for nødvendigt at indkøbe irske Remonter, er det kun, fordi disse Heste har Egenskaber, som vore egne Heste ikke menes at have, navnlig i Retning af at være anvendelige for de Herrer Officerer paa Væddeløbsbanen. Men til dette Formaalets Opfyldelse er det ganske urigtigt at anvende Statens Penge og derved under Tilstande som de nuværende for den danske Hesteavl svække dennes Vilkaar. Jeg vil derfor gerne henstille saavel til den højtærede Minister som Finansudvalget, at man i Fremtiden enes om at forsyne Hærens Hestebestand af vore egne danske Heste.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Justitsminister i Anledning af de Udtalelser, som denne fremsatte som Svar paa det Angreb, jeg havde rettet paa den paa Finanslovforslaget opførte Bevilling vedrørende Fredning af Møns Klint og navnlig paa den efter min Opfattelse unormale Maade, hvorpaa den Erstatning, der er Tale om, er naaet op til en Størrelse af 150 000 Kr. Den højtærede Minister følte sig brøstholden, forstod jeg, ved, at jeg har sagt, at Sagen var slet forberedt. Den højtærede Minister siger herom — med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske citere et Par Linier —: „Jeg forstaar ikke disse Udtalelser. Jeg ser ikke, i hvilken Henseende Sagen er slet forberedt.“ Og saa fortsætter den højtærede Minister: „Alle Oplysninger foreligger for det ærede Medlem; selvfølgelig er de ikke alle aftrykt i Betænkningen, men Finansudvalget kan faa alle Bilag og Erklæringer.“

Hvad er det for Oplysninger, der „foreligger for det ærede Medlem“? Det er de Oplysninger, som findes i Anmærkningerne; den ærede Minister bruger Udtrykket Betænkningen, det skal naturligvis være Anmærkningerne. Det er de Oplysninger, der gaar ud paa, at der ved Amts-